

สารบัญ

ส่วนที่ ๑ ความหมายและการแบ่งประเภทกฎหมายมหาชน ความทั่วไป

บทที่ ๑ หลักการแบ่งแยกประเภทกฎหมายมหาชนและกฎหมายเอกชน

๑. เกณฑ์การแบ่งแยกกฎหมายมหาชนและกฎหมายเอกชน

๑.๑ เกณฑ์เกี่ยวกับบุคคลผู้ก่อตั้งนิติสัมพันธ์ ซึ่งเป็นเกณฑ์ทางองค์กร

๑.๒ เกณฑ์ที่เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของนิติสัมพันธ์

๑.๓ เกณฑ์ที่เกี่ยวกับวิธีการที่ใช้ในการก่อตั้งนิติสัมพันธ์ระหว่างกัน

หรือที่เรียกว่าเกณฑ์ตามรูปแบบ

๑.๔ เกณฑ์สุดท้ายที่ใช้กันทั่วไปคือเกณฑ์หนึ่งก็คือเกณฑ์ทางเนื้อหา

๒. ข้อจำกัดของการแยกประเภทกฎหมายเอกชนและกฎหมายมหาชน

๒.๑ ข้อจำกัดในความเป็นจริง

๒.๒ ข้อวิจารณ์เชิงทฤษฎีของการแบ่งประเภทกฎหมายมหาชน

และกฎหมายเอกชน

๓. ประโยชน์ของการแบ่งประเภทกฎหมายเอกชนและกฎหมายมหาชน

๓.๑ ประโยชน์ในการนำคดีเข้าสู่ศาล

๓.๒ ประโยชน์ในเรื่องกฎหมายสารบัญญัติ

๓.๓ ประโยชน์ในเรื่องกฎหมายวิธีสืบัญญัติ

๓.๔ ประโยชน์ในเรื่องวิชาการ

บทที่ ๒ การแยกสาขา่อยในกฎหมายเอกชนและกฎหมายมหาชน

๑. การแยกสาขา่อยในกฎหมายเอกชน

๑.๑ กฎหมายแพ่ง

๑.๒ กฎหมายพาณิชย์

๑.๓ กฎหมายการเกษตร

๑.๔ กฎหมายสังคม

๑.๕ กฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

หน้า

๑

๑

๓

๔

๔

๔

๕

๖

๖

๗

๑๐

๑๐

๑๑

๑๒

๑๓

๑๗

๑๗

๑๘

๑๘

๑๙

๑๙

๑.๖ กวีหมายอาญา	๑๙
๑.๗ กวีหมายระหว่างประเทศແພນກົດບຸຄຄລ	๑๙
๒. การແຍກສາຂາຍ່ອຍໃນกวีหมายມາຊານ	๑๙
๒.๑ กวีหมายມາຊານກາຍໃນ	๒๐
๒.๒ กวีหมายມາຊານระหว่างประเทศ	๒๑
๓. ข้อสังเกตການແບ່ງແຍກສາຂາຍ່ອຍໃນกวีหมายມາຊານ	๒๑
บทที่ ๓ ลักษณะพื้นฐานของกวีหมายມາຊານ	๓๓
๑. กวีหมายມາຊານເປັນกวีหมายທີ່ເພີ້ງເກີດຂຶ້ນໃໝ່ເນື້ອເຖິງກັບກວ່າມວິເຄາະ	๓๓
๑.๑ ໄນມີການຈັດທຳປະມາລກວິເຄາະ	๓๗
๑.๒ ດວຍຄວາມສຳຄັນຂອງອົງກົດແລະກວະບວນກາງ	๓๘
๑.๓ ດວຍຄວາມສຳຄັນຂອງຄາລປາກອງ	๓๙
๒. กวีหมายມາຊານເປັນกวีหมายທີ່ມີວັດຖຸປະສົງໃນກາຣគົບຄຸມຄຳນາຈົ້ວັດ	๔๖
ແລະໜ່ວຍງານຂອງຈົ້ວັດ	๔๖
๓. กวีหมายມາຊານເປັນกวีหมายທີ່ມີລັກຜະນະປັ້ງຕັບ	๕๑
ส่วนที่ ๒ ກາຣແບ່ງແຍກกวีหมายມາຊານ-ເອກະພາບ ແລະພັດນາກາຣກວິເຄາະ	๕๕
ໃນປະເທດໄທ	๕๕
ความຫຼວງເປົ້າ	๕๕
บทที่ ๔ ກາຣແບ່ງປະເທດກວິເຄາະໃນຢຸດປະໂຮມສາສົດ	๕๗
๑. ຈາກປະເທດໄທ ປະຊາຊົນລາວ ແລະ ປະຊາຊົນໄທ	๕๗
๒. ກາຣແບ່ງປະເທດກວິເຄາະໃນຢຸດນີ້	๕๙
๒.๑ ກວິເຄາະໄທຢູ່ຢຸດປະໂຮມສາສົດໄໝໄດ້ແບ່ງປະເທດ	๕๙
ກວິເຄາະອໍາຍ່າຕະວັນຕົກ	๕๙
๒.๒ ກວິເຄາະໄທຢູ່ຢຸດປະໂຮມສາສົດແບ່ງປະເທດກວິເຄາະ	๖๓
ໂດຍພີເຄຣະໜີ້ຈາກມູລເຫດຸ່ງທີ່ກຳໄຟໃຫ້ກີ່ເກີດຂຶ້ນຮ່ວມກົດ	๖๓
ສມາຊີກໃນສັງຄມ: ມູລຄົດິແລະສາຂະຄົດິ	๖๓

**บทที่ ๕ การแบ่งประเภทกฎหมายในยุคปฏิรูประบบศาลและระบบกฎหมายไทย
ในรัชกาลที่ ๕**

๑. สภาพระบบกฎหมายในสมัยรัชกาลที่ ๕
๒. การแบ่งประเภทกฎหมายในสมัยนี้: กฎหมายแพ่งและพาณิชย์กับกฎหมายอาญา

**บทที่ ๖ การแบ่งประเภทกฎหมายและสภาพกฎหมายมหาชนหลังการเปลี่ยนแปลง
การปกครอง พ.ศ. ๒๔๗๕: กฎหมายเอกชนและกฎหมายมหาชนกับ
กฎหมายแพ่งและกฎหมายอาญา**

๑. ในทางวิชาการมีการแบ่งประเภทกฎหมายเป็นกฎหมายเอกชนและกฎหมาย
มหาชนขึ้น แต่ความสำคัญของกฎหมายมหาชนมิได้มีมากนัก
- ๑.๑ ยุคสภานิติศึกษาและมหาวิทยาลัยวิชาธรรมศาสตร์และการเมือง
(พ.ศ. ๒๔๖๐ - ๒๔๗๕) การกำเนิดกฎหมายมหาชนไทย
- ๑.๒ ยุคสถาปนาระบอบปฏิรูป (พ.ศ. ๒๔๖๐ - ๒๔๗๕) : ความตกลงต่างๆ ของ
กฎหมายมหาชนไทย
- ๑.๓ ยุคร่วมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๑๙ ถึงปัจจุบัน:
การพัฒนากฎหมายมหาชนไทย

**๒. ในระบบศาลและระบบการศึกษากฎหมายยังคงให้ความสำคัญกับการแบ่ง
ประเภทเป็นกฎหมายแพ่งและกฎหมายอาญาเช่นเดิม**

- ๒.๑ หลักสูตรวิชานิติศาสตร์เป็นหลักสูตรที่ให้ความสำคัญกับกฎหมายเอกชน
และกฎหมายอาญาเหมือนเมื่อครั้งโบราณเรียนกฎหมายกระทรงยุติธรรม
- ๒.๒ ในระบบกฎหมายและระบบศาล ความสำคัญของกฎหมายแพ่งและ
กฎหมายอาญาอย่างคงมีอยู่ดังเดิม

ส่วนที่ ๓ ลักษณะของกฎหมายมหาชนไทย

บทที่ ๗ ความต่อเนื่องของระบบกฎหมายมหาชนไทย:

สถาบันพระมหากษัตริย์ศูนย์รวมของชาติ

๑. เอกลักษณ์ของสถาบันพระมหากษัตริย์และพัฒนาการ
พระราชอำนาจและพระราชสถานะ

๗๑

๗๑

๗๒

๘๑

๘๒

๘๓

๘๔

๑๐๑

๑๓๐

๑๓๑

๑๓๘

๑๔๑

๑๔๗

๑๔๔

หน้า

๑.๑ ในสมัยสุโขทัย	๑๔๔
๑.๒ ในสมัยอยุธยา	๑๔๖
๑.๓ ในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น	๑๕๔
๑.๔ การสร้างรัฐชาติโดยพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชเจ้าอยู่หัว	๑๕๗
๑.๕ การกีดกันพระมหากษัตริย์ออกจากกระบวนการตัดสินใจทางการเมือง และการกลับฟื้นคืนอำนาจของระบบราชการ	๑๖๗
๒. รากฐานกฎหมายมหาชนไทย: สถาบันพระมหากษัตริย์	๑๗๖
๒.๑ วิเคราะห์สถาบันพระมหากษัตริย์จากพัฒนาการพระราชอำนาจ และพระราชสถานะ	๑๗๖
๒.๒ สถาบันพระมหากษัตริย์ในฐานรากฐานของระบบ กฎหมายมหาชนไทย	๑๘๙
บทที่ ๔ กฎหมายมหาชนไทยในอดีตให้ความสำคัญกับระบบราชการ	
แบบรวมศูนย์อำนาจ	๑๙๗
๑. สาเหตุของปัญหา	๑๙๗
๒. ผลต่อสถาบันกฎหมายมหาชนไทย	๒๑๑
บทที่ ๕ กฎหมายมหาชนไทยในอดีตให้อำนาจและเอกสารธิร์เก่าระบบราชการ	
มากกว่าการควบคุมการใช้อำนาจ	๒๐๗
๑. สาเหตุแห่งปัญหา	๒๐๗
๒. ผลของวัฒนธรรมดังกล่าวต่อระบบกฎหมายมหาชน	๒๑๐
๒.๑ กฎหมายมีเนื้อหาที่ไม่สมบูรณ์ ให้อำนาจเจ้าพนักงานมากเกินไป โดยปราศจากการควบคุมการใช้อำนาจที่ดี	๒๑๐
๒.๒ กฎหมายมุ่งการ “ควบคุม” ซึ่งบางครั้งไม่จำเป็นและซ้ำซ้อนกันมาก	๒๑๑
๒.๓ ขั้นตอนตามกฎหมายและระเบียบข้อบังคับมีมากและล่าช้า สร้างความ ไม่แน่นอนให้เอกสาร	๒๑๓
๒.๔ ความล้าสมัย	๒๑๓
๒.๕ ปริมาณกฎหมายมีมาก และการมอบอำนาจให้ฝ่ายบริหารออก	

กognomyonbunyuttiได้ง่ายและปราศจากข้อบกพร่องที่แน่นอน	๒๑๔
๒.๖ กระบวนการนิติบัญญัติไทยเป็นกระบวนการที่ระบบราชการบริหาร เป็นผู้กำหนด และเป็นกระบวนการที่ล่าช้าไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง	๒๑๗
บทที่ ๑๐ กognomyamahanthaiในอดีตเป็นกognomyที่ขาดอุดมการณ์เชิงคุณค่า	
และคุณธรรมของกognomyamahanthai	๒๒๑
๑. สถาเดตแห่งปัจจุหา	๒๒๒
๒. ผลในระบบกognomyamahanthai	๒๒๔
๒.๑ รัฐธรรมนูญ: กติกาทางการเมืองของคณะรัฐประหาร	๒๒๕
๒.๒ ระบบกognomyไทยยอมรับผลทางกognomyของการรัฐประหาร โดยปราศจากเงื่อนไข	๒๒๗
๓. ความพยายามของศาลยุติธรรมในการพิทักษ์สิทธิเสรีภาพของประชาชน	๒๒๙
๓.๑ การควบคุมกognomyและประกาศหรือคำสั่งของคณะปฏิรัฐประหาร มิให้ขัดต่อรัฐธรรมนูญโดยศาลยุติธรรม	๒๓๔
๓.๒ ศาลยุติธรรมตัดความกognomyที่จำกัดตัดทอนเสรีภาพของประชาชน เพื่อปรารถนาผลลัพธ์	๒๓๗
บทที่ ๑๑ ความสัมssonของแนวความคิดในกognomyamahanthaiในอดีต	
๑. สถาเดตของปัจจุหา	๒๔๓
๑.๑ การไม่ให้ความสำคัญกับกognomyamahanthaiในการเรียนการสอน	๒๔๓
๑.๒ ความขาดแย้งทางความคิดของนักกognomyไทยที่สำเร็จการศึกษา จากภาคพื้นยุโรปและประเทศในกลุ่มคอมมอนลอว์	๒๔๔
๑.๓ การศึกษากognomyamahanthaiไทยยังไม่มีความสมบูรณ์และมิได้ให้ แนวคิดเชิงอุดมการณ์ของกognomyเพียงพอ	๒๔๘
๒. ผลกระทบที่เกิดขึ้น: ความสัมssonในแนวความคิดของกognomyamahanthai	๓๐๑
๒.๑ กognomyamahanthai: กognomyที่ให้เอกสารหรืออภิสิทธิ์แก่วัสดุ และเจ้าหน้าที่หรือควบคุมการใช้อำนาจ?	๓๐๑

๒.๒ กวีหมายมหาชน: กวีหมายที่ให้อ่านใจรู้สึแบบรวมศูนย์กำหนดชื่น โดยผ่านรู้สึกภายในรูปแบบการปกครอง หรือกวีหมายที่ต้องการ การมีส่วนร่วมอย่างหลากหลายของทุกกลุ่มอย่างแท้จริง?	๓๐๗
๒.๓ การแบ่งประเภทกวีหมายและการใช้บังคับกวีหมาย	๓๑๔
๒.๔ การเข้าใจหลักการแบ่งแยกอำนาจที่ผิดพลาดของนักกวีหมายไทย	๓๑๘
บทที่ ๑๙ รัฐธรรมนูญปี ๒๕๔๐: ก้าวใหม่แห่งพัฒนาการกวีหมายมหาชน	๓๑๑
๑. รัฐธรรมนูญฉบับประชาชนและการปฏิรูปการเมือง	๓๑๒
๑.๑ สภาพปัจจุบันของระบบการเมืองที่อนุญาตให้รัฐธรรมนูญ	๓๑๓
๑.๒ การปรับ “การเมืองของนักกวีหมาย” ให้เป็น “การเมืองของพลเมือง”	๓๑๘
๑.๓ การทำให้ระบบการเมืองมีความสุจริตและโปร่งใส	๓๒๘
๑.๔ การทำให้รัฐบาลมีผลยกราช นายกรัฐมนตรีมีภาวะความเป็นผู้นำและ รัฐสวัสดิ์มีประสิทธิภาพ	๓๓๕
๑.๕ อุดมการณ์ในฯ ของรัฐธรรมนูญ	๓๓๘
๑.๖ สภาพการเมืองหลังการใช้รัฐธรรมนูญ	๓๔๑
๒. ภารกิจให้ความสำคัญกับกวีหมายมหาชนในการเรียนการสอน	๓๔๓
บรรณานุกรม	๓๔๕